

VERSLAG VAN DE HOORZITTING, 23 FEBRUARI 2012, 10.10 – 11.35 uur

Zaaknummer: 103755

Inzake: Consultatie Modelcontract

Aanwezig namens de Raad van Bestuur Nederlandse Mededingingsautoriteit (hierna 'de Raad'):

Mevr. Leuverink - NMa - JD, voorzitter hoorcommissie
Dhr. Cordeweners - NMa - DREV, lid hoorcommissie
Mevr. Schaap - NMa - DREV, lid hoorcommissie

Sprekers:

Dhr. Van Giezen - GreenChoice
Mevr. Van Oorspronk - Netbeheer Nederland
Mevr. Van Wijngaarden - Liander Netbeheer
Dhr. Swinkels - werkzaam bij de Nederlandse Energie Maatschappij en spreekt namens VOEG
Dhr. Jonker - werkzaam bij Eneco en spreekt namens Vereniging Energie-Nederland
Dhr. Pruijs van der Hoeven - Vereniging Energie-Nederland
Mevr. Van Ingen - Vereniging Energie-Nederland
Mevr. Wassenaar - Vereniging Energie-Nederland (hierna: Energie-Nederland)
Dhr. Erades - Anode Energie

Aanwezig op de publieke tribune:

Dhr. Buitelaar - NMa - DREV
Mevr. Verweij - NMa - DREV
Dhr. Sweegers - Energieenwater.net

Verslag:

Mevr. Van Iersel - Notuleerbureau Van Iersel, i.o.v. Verslagdienst NMa

De voorzitter opent de hoorzitting. Zij wijst erop dat beeld- en geluidopnamen niet zijn toegestaan. De hoorzitting wordt gehouden in het kader van de consultatie voor het vaststellen van het Modelcontract door de Raad. Op grond van artikel 95na Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) en artikel 52ca Gaswet zijn leveranciers verplicht om aan kleinverbruikers levering van elektriciteit en gas aan te bieden volgens een Modelcontract. Het is leveranciers daarnaast wel toegestaan ook via andere contractsvormen dan het Modelcontract levering van gas en elektriciteit aan te bieden. De Raad stelt het Modelcontract vast nadat hij de organisaties van leveranciers, netbeheerders en afnemers heeft geconsulteerd. In het kader van deze consultatie kunnen organisaties van leveranciers, netbeheerders en afnemers hun schriftelijke zienswijze tot en met 7 maart 2012 indienen. Ook kan mondeling een zienswijze naar voren worden gebracht. Daarvoor is deze hoorzitting georganiseerd. Het mondeling naar voren brengen van een zienswijze belet partijen niet om ook nog een schriftelijke zienswijze in te dienen. Het is een extra mogelijkheid om een zienswijze toe te lichten. Wellicht kan er in deze hoorzitting ook over enkele onderwerpen van gedachten worden gewisseld.

De Raad heeft de hoorcommissie aangewezen om partijen namens hem te horen. Zij stelt de leden van de hoorcommissie voor.

Zij schetst in het kort wat aan deze hoorzitting vooraf is gegaan. Op 31 januari 2012 heeft de NMa een voorstel ontvangen voor een Modelcontract voor de levering van elektriciteit en/of gas aan afnemers als bedoeld in artikel 95a, eerste lid E-wet en artikel 43, eerste lid Gaswet (kleinverbruikers). Het voorstel voor het Modelcontract is ingediend door Energie-Nederland en heeft tot doel om naast andere vrije contractsvormen de levering van elektriciteit en/of gas volgens een Modelcontract aan te bieden.

De consumentenorganisaties, die niet in deze hoorzitting zijn vertegenwoordigd, kunnen nog wel een schriftelijke zienswijze indienen.

Deze hoorzitting is openbaar: alles wat er gezegd wordt, is openbaar. Zij verzoekt partijen aan te kondigen als er sprake is van vertrouwelijke gegevens, ook als dit het geval is naar aanleiding van vragen van de hoorcommissie. De hoorcommissie kan zich dan beraden over het eventueel nemen van passende maatregelen.

Zij schetst de verdere gang van zaken ter zitting. Zij nodigt de aanwezigen achter de tafels uit om zich voor te stellen en inventariseert namens welke organisatie zij spreken, of zij in eerste termijn hun zienswijze willen toelichten en of zij vertrouwelijke informatie naar voren willen brengen.

Zij stelt de aanwezigen op de publieke voor.

Dhr. Jonker merkt op dat hij werkzaam is bij Eneco, maar dat hij in deze hoorzitting alleen namens Energie-Nederland het woord voert. Hij heeft deel uitgemaakt van de commissie die het voorstel voor het Modelcontract heeft uitgewerkt.

Dhr. Swinkels merkt op dat hij werkzaam is bij de Nederlandse Energie Maatschappij, maar dat hij in deze hoorzitting alleen namens de VOEG spreekt.

De voorzitter constateert dat geen van de aanwezigen vertrouwelijke informatie naar voren zal brengen.

Zij stelt mevr. Van Ingen in de gelegenheid het woord te voeren.

Mevr. Van Ingen merkt op dat de NMa aan Energie-Nederland heeft gevraagd een voorstel te doen voor een Modelcontract en daarover af te stemmen met de Consumentenbond, de Vereniging Eigen Huis en de VOEG. Dat was voor Energie-Nederland geen gemakkelijke opgave. De leden van Energie-Nederland opereren in een concurrerende markt, waar de ruimte om zich bij consumenten te onderscheiden gering is. Een Modelcontract met een overheidskeurmerk vermindert de ruimte om te onderscheiden. Energie-Nederland is er echter in geslaagd met een voorstel te komen dat invulling geeft aan de wens van de wetgever om enerzijds tot een forse uniformering te komen van een contractvorm voor consumenten die een drempel ervaren om te switchen, en anderzijds de diversiteit in de markt en daarmee de concurrentie te bewaren. Het voorstel is na goed en intensief overleg met de NMa tot stand gekomen. Energie-Nederland is verheugd te constateren dat de NMa het voorstel ongewijzigd in consultatie heeft gebracht. In het voorstel heeft Energie-Nederland toegelicht waarom zij tot het voorstel is gekomen. Energie-Nederland is graag bereid vragen te beantwoorden.

De voorzitter stelt dhr. Swinkels in de gelegenheid het woord te voeren.

Dhr. Swinkels benadrukt nogmaals dat hij in deze hoorzitting niet namens de Nederlandse Energie Maatschappij spreekt maar namens de VOEG. Meer specifiek zit hij hier ook voor de kleinere partijen binnen die organisatie die zich richten op kleinverbruikers. De aanvankelijke reactie van een groot deel van de achterban van de VOEG was dat ze tegen een Modelcontract waren. Het gaat daarbij om partijen die wellicht iets minder ervaren zijn met het politieke spel dat zich af en toe binnen de markt afspeelt. Alleen de partijen die hier wat meer ervaring mee hadden, zeiden dat men moeilijk tegen de wet kan zijn. Als men dit al is, zal men veel rode stoplicht boetes krijgen. Die aanvankelijke reactie is tekenend voor hoe de kleine partijen er in zitten. Van alle partijen wordt verwacht dat ze het Modelcontract op hun website zetten, waardoor er sprake zal zijn van een soort overheidskeurmerk. Deze endorsement vanuit de overheid zal per definitie de vrije marktwerking belemmeren, terwijl de kleinere partijen in de energiemarkt het al behoorlijk moeilijk hebben om zich te onderscheiden en te groeien. De concentratie is op dit moment ongeveer hetzelfde als in 2004. De VOEG wil de NMa meegeven dat getracht moet worden om dit niet verder terug te dringen dan noodzakelijk is. Variatie, ook in producten, is per definitie goed aangezien er zo meer te kiezen is voor de consumenten. Hij verwijst naar de insteek van het Tweede Kamerlid dhr. Jansen van de SP die bijzondere voorwaarden betitelt als 'addertjes onder het gras', 'lokkertjes' en 'verborgen voorwaarden'. Deze insteek gaat de VOEG te ver. De meeste leveranciers geven heel duidelijk aan wat hun standaardvoorwaarden en wat hun bijzondere voorwaarden zijn. Wat dat betreft, schrok de VOEG aanvankelijk enigszins van de insteek van de NMa richting de sector. Er was op enig moment een powerpointpresentatie, waarbij de

aanvankelijke insteek leek dat de sector wel een voorstel mocht doen, zolang het maar een groot aantal specifiek benoemde punten zou bevatten. Ook in die presentatie werd de terminologie 'addertjes onder het gras' gebruikt. De VOEG hoopte toen dat de NMa niet dezelfde weg zou opgaan als dhr. Jansen, die überhaupt niet een groot voorstander lijkt te zijn van de vrije markt. Gelukkig is de NMa niet die weg ingeslagen. De VOEG is intensief op de hoogte gehouden van de dialoog die er is gevoerd tussen Energie-Nederland en de NMa. De VOEG heeft waardering voor de wijze waarop het voorstel tot stand is gekomen. Dit brengt hem tot het definitieve standpunt van de VOEG. Vanuit het oogpunt van vrije marktwerking – waar de VOEG voor staat – is zij feitelijk nog steeds tegen het voorstel. In de discussie is het steekwoord 'vergelijkbaarheid'. Als het daar om gaat, had de VOEG liever gezien dat het Modelcontract zo was ingevuld dat er eenduidige afspraken in de markt worden gemaakt over de vergelijkbaarheid van de tarieven. Daarbij zou in het oog moeten worden gehouden dat 'meer informatie' niet per definitie betekent 'meer transparantie'. Dit gezegd hebbend, zou het voorstel van Energie-Nederland ook door de VOEG geaccepteerd kunnen worden, zij het onder de uitdrukkelijke voorwaarde dat het bij de uiteindelijke vaststelling niet nog meer beperkend wordt. In een reactie op het voorstel van Energie-Nederland heeft het Tweede Kamerlid dhr. Jansen gezegd dat hij de vrijheid van productkeuze verder zou willen elimineren. Dit zou voor een aantal van de kleinere nichespelers die lid zijn van de VOEG een kleine ramp betekenen. Als men geen atoomstroom of speciale flexibele producten onder het Modelcontract zou mogen aanbieden, zou het bestaansrecht van die partijen die in die niche gesprongen zijn, eroderen.

Vervolgens geeft hij een reactie op het stakeholdersoverleg vanuit de Consumentenbond en de Vereniging Eigen Huis. De VOEG vindt het verbazend dat die twee consumentenorganisaties niet gaan voor de lijn van een eenduidig vergelijkbaar format, maar juist om nog een modelproduct hebben gevraagd. De VOEG fronst haar wenkbrauwen over de rolvermenging die er bij die partijen bestaat, omdat die zich inmiddels ook commercieel op die markt bewegen. Het uitbreiden van het modelproductenpalet zou de VOEG een dramatische ontwikkeling vinden.

Het Modelcontract zoals het er nu ligt met een onbepaalde tijdvariabele, dat nog steeds het meest voorkomende product in de markt is, wordt wel door de VOEG onderschreven. Het voorstel is goed, maar ook niet meer dan dat.

Hij refereert aan de opmerking van het Tweede Kamerlid dhr. Jansen over het gelijkschakelen van opzegtermijnen.

Volgens de VOEG betreft dit een onderwerp waaraan geen enkele toegevoegde waarde voor de consument zit. Men moet zich blijven richten op de vergelijkbaarheid van de essentialia. Het voorstel van Energie-Nederland is wat dat betreft goed genoeg.

Hij meldt dat de VOEG met Energie-Nederland in overleg gaat om de eenduidige tariefweergave door energieleveranciers nog een verdere boost te geven. Principieel gezien is de VOEG tegen het in de markt moeten brengen van modelproducten. De VOEG kan echter leven met het voorstel van Energie-Nederland en ondersteunt het dan ook.

De voorzitter stelt mevr. Van Oorspronk in de gelegenheid het woord te voeren.

Mevr. Van Oorspronk zegt dat het Modelcontract in eerste instantie uiteraard een aangelegenheid is voor de leveranciers. De netbeheerders willen zich ook zeker niet mengen in discussies over de reikwijdte van het contract, verplichtingen etc. Per 1 april 2013 treedt het verplichte Leveranciersmodel in werking. De leveranciers worden dan verplicht de periodieke netbeheerderskosten te factureren en te innen. Het Modelcontract zal wel eerder dan 1 april 2013 in werking treden. Netbeheer Nederland gaat ervan uit dat het Modelcontract na vaststelling niet weer binnen een paar maanden gewijzigd zal worden. Om die reden wil Netbeheer Nederland nu al meegeven dat zij per 1 april 2013 graag geregeld wil zien dat een leverancier bij een leverancierswisseling en inhuizingen de klant standaard de aansluit- en transportovereenkomst (hierna: ATO), de Algemene Voorwaarden en de tarieven van de netbeheerder doet toekomen. Netbeheer Nederland wil graag dat er een passage in het Modelcontract wordt opgenomen waarin dit kort wordt aangegeven. In die passage zou ook moeten staan wie de netbeheerder in het concrete geval is (NAW-gegevens) en wat in het concrete geval de netbeheerderstarieven zijn. Een en ander is ook al verwerkt in de voorstellen voor een nieuwe

Informatiecode. Netbeheer Nederland gaat ervan uit dat er nog aanvullende voorstellen voor zullen worden gedaan. In de optiek van Netbeheer Nederland moet vanaf 1 april 2013 in het Modelcontract in ieder geval dus ook sprake zijn van een passage over de relatie tussen netbeheerder en klant. In het huidige Modelcontract wordt optioneel wel naar de netbeheerder verwezen, maar uit het voorgaande mag duidelijk zijn dat Netbeheer Nederland meent dat er vanaf 1 april 2013 een verplicht veld in dat Modelcontract zou moeten komen. Netbeheer Nederland wil graag met de leveranciers hiervoor een tekst formuleren.

De voorzitter merkt op dat dit een goed punt van discussie in deze hoorzitting is.

De voorzitter stelt dhr. Erades in de gelegenheid het woord te voeren.

Dhr. Erades is het met de volgende onderdelen van het voorstel van Energie-Nederland niet eens: het prijswijzigingsmoment, de Algemene Voorwaarden van Energie-Nederland en het weergeven van incassokosten in het Modelcontract.

Wat het prijswijzigingsvoorstel betreft, wordt in het Modelcontract aangegeven dat er tweemaal per jaar een verandering van tarieven zou zijn. Anode Energie is juist een partij die zich daarin onderscheidt door elke maand nieuwe tarieven weer te geven, zowel naar boven als naar beneden, afhankelijk van de markt. In de optie van Anode Energie is tweemaal per jaar een prijswijzigingsmoment gewoon een halfjaarcontract, met het enige verschil dat het variabele deel betekent dat er geen opzegvergoedingen in rekening worden gebracht.

De Algemene Voorwaarden van Energie-Nederland worden door de meeste partijen wel gevolgd, maar niet door Anode Energie. Op een aantal punten onderscheidt Anode Energie zich daarop. Zij heeft haar eigen Algemene Voorwaarden. Ze zijn wel gebaseerd op de Algemene Voorwaarden van Energie-Nederland, maar op sommige punten wijken de Algemene Voorwaarden van Anode Energie af van die van Energie-Nederland.

Incassokosten horen naar de mening van Anode Energie niet thuis in een contract maar gewoon bij veelgestelde vragen of in de Algemene Voorwaarden. Als een klant zou kiezen voor een bepaalde leverancier omdat er lagere of hogere incassokosten worden gehanteerd, dan zou Anode Energie die klant liever niet hebben.

De voorzitter heeft veel opmerkingen gehoord over het proces, namelijk dat het moeilijk was. Dit lijkt haar voor dit moment geen discussiepunt. Ditzelfde geldt voor de (on)wenselijkheid van de wet.

Zij destilleert uit de naar voren gebrachte zienswijzen de volgende discussiepunten.

1. Het door de VOEG naar voren gebrachte punt dat de energiekeuze (soorten energie en de bronnen) niet verder beperkt zou moeten worden. Bezien zou moeten worden wat de consequenties zouden zijn als de energiekeuze wel verder beperkt zou worden.
2. De wens van Netbeheer Nederland om een aantal zaken die gerelateerd zijn aan de netbeheerder al op te nemen in het huidige Modelcontract.
3. Het moment van prijswijzigingen.
4. Het door Anode Energie naar voren gebrachte punt over de mogelijkheid om andere Algemene Voorwaarden voor energie te hanteren.
5. De vraag of de incassokosten wel of niet in het Modelcontract horen. Dit punt heeft wellicht ook te maken met de Algemene Voorwaarden.
6. Het weergeven van de tarieven op een uniforme wijze. Het is goed om naar dit punt te kijken, hoewel het strikt genomen buiten de reikwijdte van het Modelcontract valt.

Zij verifieert of partijen nog aanvullende discussiepunten hebben en constateert dat dit niet het geval is.

De voorzitter stelt het *eerste* discussiepunt aan de orde.

Dhr. Swinkels geeft een nadere toelichting. Zijn punt betreft een reactie op hetgeen het Tweede Kamerlid dhr. Jansen van de SP op zijn weblog heeft geschreven. Dhr. Jansen geeft in zijn weblog aan dat hij met een aantal punten nog niet helemaal gelukkig is. Hij heeft het over de productomschrijving die nu vrij is. Volgens dhr. Jansen zou dit de mogelijkheid bieden voor de leverancier om dan toch weer

een soort additionele voorwaarden te introduceren in de productomschrijving. VOEG denkt dat dit niet waar is, maar dat men wel duidelijk moet zijn over wat men precies geleverd krijgt. De Nederlandse markt is daarvoor volwassen genoeg. Als men het product groen wil noemen of atoomstroom, moet men daarvoor een garantie van oorsprong kunnen overleggen. De VOEG ziet daarin geen enkel gevaar. Het gevaar dat dhr. Jansen ziet, namelijk dat er additionele voorwaarden zouden komen, kan worden uitgesloten in de toelichting op het contract. Als er variatie in de geboden producten is, is dit goed voor de markt. Dhr. Jansen zegt echter dat het zelfs slecht zou zijn. Hij is eigenlijk voorstander van duurzame energie, maar dit zou in ieder geval beter zijn voor de vergelijkbaarheid. Daarmee impliceert dhr. Jansen dat iedereen een grijze propositie zou moeten aanbieden. De energiemarkt zou daar niet vrolijk van moeten worden. Er zijn namelijk ook partijen die zich juist onderscheiden op product door alles 100% groen aan te bieden. Dus zowel voor de duurzaamheid als voor partijen die in een niche zitten en een specifiek product aanbieden, is een vrije productomschrijving juist een toegevoegde waarde voor het Modelcontract. Dit vermindert de vergelijkbaarheid absoluut niet.

De voorzitter concludeert dat de VOEG van mening is dat er een vrije energieomschrijving en productkeuze zou moeten zijn, maar dat die wel duidelijk moeten zijn en dat het voor de klant duidelijk moet zijn of hij groene of grijze energie koopt. Zij vraagt een reactie van Energie-Nederland.

Mevr. Van Ingen zegt dat Energie-Nederland zich aansluit bij de opvatting van de VOEG. Ook Energie-Nederland heeft een aantal kleine spelers, waar dezelfde discussie speelt als door dhr. Swinkels naar voren is gebracht. Energie-Nederland ziet het probleem niet dat op dit punt door het Tweede Kamerlid dhr. Jansen is geschetst.

Dhr. Jonker voegt toe dat hetgeen door mevr. Van Ingen is opgemerkt ook voor de grote partijen geldt.

De voorzitter stelt het *tweede* discussiepunt aan de orde. Wat vindt Energie-Nederland van de wens van Netbeheer Nederland om een wat robuuster Modelcontract te maken, zodat het niet gewijzigd hoeft te worden bij de implementatie van het Leveranciersmodel?

Dhr. Jonker zegt dat Energie-Nederland het punt herkent. Het betreft echter twee aparte discussies. Er vindt nog uitgebreid overleg plaats over de ATO en de verantwoordelijkheid die de leverancier daarbij krijgt. Dat is een lastige discussie waarbij op woorden wordt gespeeld. Het Leveranciersmodel is een leveranciersaangelegenheid. Mocht uit de discussie over de ATO te zijner tijd blijken dat er op een of andere manier bepaalde regels in een contract moeten worden opgenomen, dan volgt daar logischerwijs uit dat het ook in het Modelcontract opgenomen zal moeten worden. Dat is op dit moment echter niet aan de orde.

Mevr. Van Oorspronk merkt op dat de discussie of leveranciers de ATO en de Algemene Voorwaarden voor de netbeheerders aan klanten gaan verstrekken, plaatsvindt in het kader van de voorstellen die worden gedaan over de Informatiecode. Per 1 april 2013 gaat het verplichte Leveranciersmodel in en gaat iedere leverancier de periodieke netbeheerderskosten factureren. Netbeheer Nederland acht het – los van hoe die discussie afloopt – van belang dat er in het Modelcontract een passage komt over de relatie tussen netbeheerder en klant. De leveranciers zullen de periodieke netbeheerderstarieven aan de klant bekend moeten maken en zullen ook moeten aangeven wie de netbeheerder is. Daarover kan geen discussie zijn.

Dhr. Erades merkt op dat hij ervan uit was gegaan dat die verplichting al bestaat op grond van de richtlijnen. In ieder geval doet Anode Energie dit al.

Hij schetst de situatie waarin wordt overgegaan tot generieke Algemene Voorwaarden. Kunnen de netbeheerders dan ook Algemene Voorwaarden uniformiseren?

Mevr. Van Oorspronk antwoordt dat alle netbeheerder dezelfde voorwaarden voor kleinverbruikers hanteren. Deze zijn overeengekomen met de Consumentenbond.

De voorzitter constateert een tweedeling in de discussie. Het verstrekken van de ATO en het meesturen en wijzen op de Algemene Voorwaarden wordt ook in het kader van de Informatiecode besproken. Zij beluistert enerzijds de wens om dit punt ook in dat kader te regelen. Als dit punt in de discussie over het Modelcontract wordt meegenomen, zal dit volgens spreekster veel vertraging opleveren. Hierop zit uiteraard niemand te wachten. Van de zijde van Energie-Nederland is er niet enthousiast gereageerd op dit punt. Hoe kijkt Energie-Nederland aan tegen de optie om in het

Modelcontract een passage op te nemen waarin staat wie de netbeheerder is, welke tarieven hij hanteert of waar die te vinden zijn?

Mevr. Wassenaar verwijst naar de optionele passage hieromtrent in het Modelcontract, die in een later stadium voor iedereen zal gelden. Er zijn nu leveranciers die het Netbeheerdersmodel hanteren. Deze leveranciers geven dit soort informatie niet. Dit is nu in de Richtsnoeren NMa informatieverstrekking energieleveranciers aan consumenten opgenomen. Er zijn ook leveranciers die het Leveranciersmodel nu vrijwillig hanteren. Daarom is in het Modelcontract opgenomen dat er wel ruimte voor is.

De voorzitter vraagt of dit aan de wens van Netbeheer Nederland tegemoetkomt.

Mevr. Van Oorspronk gaat ervan uit dat het nog wel enige tijd zal duren voordat het Modelcontract is vastgesteld. Het Modelcontract wordt niet meer aangepast per 1 april 2013. Netbeheer Nederland is voorstander van het opnemen van een goede passage over het verplichte Leveranciersmodel. Op die manier weten de leveranciers nu al dat ze dat per 1 april 2013 moeten gaan hanteren in het Modelcontract. Het ontwikkelen van modellen en het implementeren ervan kost in de praktijk veel moeite en tijd. De insteek van Netbeheer Nederland is dat men niet steeds met wijzigingen moet komen. Men moet nu vast een goede passage bedenken die per 1 april 2013 verplicht is.

De voorzitter refereert aan de opmerking van mevrouw Wassenaar over de optionele passage in het Modelcontract om te vermelden wie de netbeheerder is. Is dat toereikend?

Mevr. Van Oorspronk wijst erop dat in het Modelcontract slechts het volgende zinnetje is opgenomen: *“Optioneel: Uw netbeheerder is:...”*. Hierin staat niets over de tarieven. Dit punt zou ook in het Modelcontract opgenomen moeten worden. Aangegeven moet worden dat er – los van wie de ATO toestuurt – überhaupt een ATO is en dat op grond daarvan tarieven verschuldigd zijn, dat de leverancier die moet innen en wat in het concrete geval van de klant die tarieven zijn.

Dhr. Swinkels stelt dat alle leveranciers reeds goed op de hoogte zijn van de verplichtingen die per 1 april 2013 gaan gelden. Dat is juist één van de redenen waarom nu optioneel in het Modelcontract is opgenomen dat men nu al – vooruitlopend op 1 april 2013 – in het Modelcontract de netbeheerder kan vermelden, eventueel ook inclusief het tarief.

Hij meent dat het om twee losstaande discussies gaat. Er is nog discussie gaande met de netbeheerders over de inhoud van de passage die per 1 april 2013 aan het Modelcontract zal worden toegevoegd. Het is onverstandig om nu – terwijl er nog over gediscussieerd wordt - te proberen om in het kader van de vaststelling van dit Modelcontract al tot een soort standaardformulering te komen. Dat gaat alleen maar vertragend werken. Het is beter om dit Modelcontract vast te stellen met in het achterhoofd dat er per 1 april 2013 sowieso een passage over de netbeheerders wordt opgenomen in het Modelcontract. VOEG wil graag de uitdaging bij de netbeheerders neerleggen om ten aanzien van de ATO die ze willen hanteren een transparante, vergelijkbare en uniforme versie te maken inclusief een eenduidige tariefweergave. De documentatie die er nu vanuit netbeheerders komt, is voor de gemiddelde consument volstrekt onleesbaar.

Mevr. Wassenaar wijst erop dat de afspraken die gemaakt worden over de ATO en de Algemene Voorwaarden in een modeltekst neergelegd zullen worden, die voor alle contracten gaan gelden, dus niet alleen voor het Modelcontract. Daarin zit geen onderscheid. Als er een modeltekst komt, wordt die ingevoegd. Daar moet ook de zegen van de netbeheerders overheen.

Mevr. Van Wijngaarden zegt dat het juist daarom nu een mooi moment is om de tekst al zoveel mogelijk vast te stellen. Het Modelcontract gaat heel breed gelden en gebruikt worden. Vanaf 1 april 2013 zullen netbeheerders in beginsel weinig of geen klantcontact hebben. Dit punt dient nu reeds door de leveranciers te worden meegenomen.

Dhr. Jonker is van mening dat dit niet het juiste moment is daar de discussie nog loopt. Het is verstandig om te wachten tot de discussie is afgerond. Daaruit volgt een tekst die niet alleen voor het Modelcontract geldt maar voor alle contracten. Het is onverstandig om nu vertragend te werken door te proberen er een tekst voor te verzinnen terwijl er ook nog een discussie wordt gevoerd over de ATO. Het wordt elke keer gekoppeld aan de overeenkomst, terwijl veel leveranciers van mening zijn dat het gekoppeld moet zijn aan een proces en niet aan een contract. Dat is een fundamentele discussie. Dit is des te meer reden om die discussie nu niet te voeren, zodat het Modelcontract niet wordt vertraagd.

Mevr. Van Wijngaarden vraagt naar de planning inzake de invoering van het Modelcontract.

De voorzitter zegt dat het op dit moment lastig is om te beoordelen wanneer het besluit wordt genomen. De termijn voor het indienen van schriftelijke zienswijzen loopt nog. Het is moeilijk in te schatten hoeveel zienswijzen er zullen worden ingediend en hoeveel tijd het kost om die te beoordelen. De NMa wil vrij vlot een besluit nemen. Ze denkt daarbij aan 2 à 3 maanden en zoveel korter als mogelijk is.

Wat het zojuist besproken punt betreft, constateert zij dat de discussie daarover nog niet is uitgekristalliseerd. De wens is uitgesproken om nu reeds een passage in het Modelcontract op te nemen, omdat het contract anders weer in een later stadium gewijzigd zal moeten worden. Het nu opnemen van een dergelijke passage is echter lastig omdat er nog geen tekstvoorstel ligt. Een alternatief zou zijn om op het moment dat er wel overeenstemming over een tekst is deze via een snelle en korte procedure in het Modelcontract op te nemen. Als er een breed gedragen consensus is over de tekst – later dit jaar of begin volgend jaar – zal een dergelijke procedure toch efficiënt moeten kunnen verlopen. Zij vraagt hoe Energie-Nederland tegen dit alternatief aankijkt.

Mevr. Wassenaar zegt dat als er tijdig overeenstemming is over de tekst die meegenomen zou kunnen worden in de Algemene Voorwaarden. Het contract kan dan tot de essentialia beperkt blijven.

De voorzitter vraagt aan welke termijn Energie-Nederland dan denkt.

Mevr. Wassenaar antwoordt dat Energie-Nederland erop gokt dat er op 1 april 2013 nieuwe Algemene Voorwaarden zijn.

De voorzitter merkt op dat dit een praktische oplossing zou zijn. Wel zou er nog nagedacht moeten worden over de vraag welk scenario er moet worden toegepast als de termijn niet wordt gehaald.

Dhr. Jonker is van mening dat het iets meer dan alleen een praktische oplossing is. De deadline van 1 april 2013 geldt voor alle partijen. De kans dat er dan nieuwe voorwaarden liggen, is vrij groot en hopelijk is er zelfs eerder overeenstemming over bereikt. De oplossing die mevr. Wassenaar voorstelt, is ook fundamenteel juist, omdat het om alle contracten gaat. Op het moment dat men dit soort algemeenheden in de Algemene Voorwaarden vastlegt, gelden die voor alle contracten in plaats van dat men dit weer specifiek in bepaalde contractsvormen gaat vastleggen.

De voorzitter stelt het *derde* discussiepunt inzake het moment van prijswijzigingen aan de orde. Anode Energie heeft aangegeven dat zij maandelijks de prijzen wijzigt en dat ze het als een beperking ervaart om dit ieder halfjaar te moeten doen.

Dhr. Erades licht toe dat de term ‘variabel’ in zijn ogen slaat op het moment van het veranderen van prijzen en niet op het wel of niet hanteren van een opzegvergoeding.

De voorzitter vraagt of Anode Energie een probleem heeft met de naamgeving of met de inhoud.

Dhr. Erades antwoordt dat hij met beide een probleem heeft. Als men aangeeft dat een variabel contract tweemaal per jaar wijzigt, noemt Anode Energie het liever een (variabel) halfjaarcontract.

De voorzitter constateert dat Anode Energie moeite heeft met de naam van het contract. Heeft Anode Energie ook bezwaar tegen het feit dat überhaupt in een Modelcontract de mogelijkheid om iedere maand de tarieven te veranderen, beperkt wordt? Ziet het bezwaar alleen op de naam of ook op de vorm van het Modelcontract?

Dhr. Erades zegt dat het voor een klant duidelijk moet zijn wat hij krijgt. Als de term ‘variabel’ wordt gehanteerd bij halfjaarcontracten, is dat verwarrend voor de klanten van Anode Energie. Anode Energie beweegt mee met de markt. Dit gebeurt elke maand, zowel omhoog als omlaag. Dit noemt Anode Energie variabel. Hierin onderscheidt zij zich op de markt. Als Anode Energie dan een Modelcontract moet hanteren met de term ‘variabel’, waarbij de eis geldt dat het contract eenmaal per halfjaar gewijzigd wordt, hanteert zij liever de term halfjaarcontract.

De voorzitter vraagt of zij goed begrepen heeft dat Anode Energie het verwarrend vindt gelet op de rest van haar portfolio.

Dhr. Erades antwoordt bevestigend.

Dhr. Jonker begrijpt uit het betoog van dhr. Erades dat Anode Energie bepaalde contractsvormen hanteert en dat ze er bezwaar tegen heeft om nu opeens een Modelcontract te moeten gaan voeren. Spreker benadrukt dat het Modelcontract niet ‘in plaats van’ is. De producten van Anode Energie blijven gewoon in de markt staan en blijven hun waarde behouden. De sector is door de wetgeving

ertoe gebracht om een Modelcontract aan te bieden. Na veel overleg is er uit gekomen dat er voor een contract met onbepaalde tijd wordt gegaan, waarbij op twee momenten de prijs veranderd wordt. Er is met name door de Energiekamer aangegeven om dat niet dagelijks of maandelijks te doen. De discussie hierover heeft dus nadrukkelijk met de Energiekamer plaatsgevonden.

Dhr. Erades zegt dat de formulering 'op een bepaalde tijdstip' prima is. Anode Energie is het echter niet eens met het hanteren van de term 'variabel' en die te laten slaan op een prijswijziging eenmaal per halfjaar. Als men dit wil, moet men het ook een halfjaarcontract noemen.

Dhr. Jonker benadrukt dat het geen halfjaarcontract is. Het is een contract voor onbepaalde tijd.

Dhr. Erades blijft bij zijn opvatting dat het in feite een halfjaarcontract is.

Mevr. Wassenaar zegt dat het om de terminologie gaat. Er moet specifiek de naam Modelcontract worden gebruikt om het duidelijk te onderscheiden van andere producten die een leverancier voert. De term jaarcontract of halfjaarcontract betekent meestal dat iemand een contract voor die periode aangaat, terwijl een contract voor onbepaalde tijd gewoon te allen tijde opzegbaar is. De prijs geldt in ieder geval voor een halfjaar. Misschien geldt de prijs wel voor een jaar en wijzigt de leverancier op 1 januari of 1 juli de prijs niet.

Dhr. Erades merkt op dat Anode Energie dit nu juist onduidelijk vindt. Een tekst als 'bij veranderde marktomstandigheden' is meestal in het nadeel van de klant. Als men dus aangeeft dat er tweemaal per jaar een prijswijzigingsmoment is, gaat de klant ervan uit dat de prijs echt een halfjaar vast is en niet dat de prijs tussentijds gewijzigd wordt.

Dhr. Pruijs van der Hoeven licht toe dat de naamgeving die gerelateerd is aan de halfjaar prijswijziging – variabel en onbepaalde tijd – is gebaseerd op het gangbare product dat in de markt bekend is. In de discussie met de Energiekamer is erkend dat dit voor sommige partijen kan gaan knellen. Het betekent ook dat het een extra product is, waarnaast nog andere producten gevoerd kunnen worden.

De voorzitter stelt het *vierde* discussiepunt inzake het hanteren van de Algemene Voorwaarden aan de orde. Heeft zij goed begrepen dat Anode Energie graag de mogelijkheid zou hebben om haar eigen Algemene Voorwaarden te hanteren?

Dhr. Erades antwoordt bevestigend. Elk bedrijf en elke sector mag zijn eigen Algemene Voorwaarden hanteren.

De voorzitter vraagt hoe dit zich verhoudt tot het Modelcontract.

Dhr. Erades vindt dat de Algemene Voorwaarden van de leverancier gehanteerd moeten worden. Die zijn bij Anode Energie anders dan bij andere leveranciers. Als in het Modelcontract de Algemene Voorwaarden van Energie-Nederland worden voorgeschreven, moet Anode Energie zich daarin schikken, zij het dat zij dit liever niet doet. In ieder geval moet er dan een duidelijke zin worden opgenomen dat het om de Algemene Voorwaarden van Energie-Nederland gaat.

De voorzitter wijst erop dat het Modelcontract ziet op standaardisatie. Het is lastig als er variatie is in de daarbij behorende set van Algemene Voorwaarden. Dit maakt het voor de klant niet duidelijker.

Dhr. Erades merkt op dat bij elk bedrijf met een contract de Algemene Voorwaarden anders zijn dan bij een ander bedrijf. Waarom zou dit anders moeten zijn bij energieleveranciers?

De voorzitter beaamt dat bij bedrijven in andere sectoren verschillende Algemene Voorwaarden worden gehanteerd. In het geval van de energiesector moet een Modelcontract worden vastgesteld, hetgeen vrij uniek is. Gezien het amendement lijkt het erom te gaan dat het Modelcontract gericht is op zoveel mogelijk uniformering en het niet moeten lezen van kleine lettertjes in de Algemene Voorwaarden. Desondanks wil Anode Energie blijkbaar de vrijheid behouden om eigen Algemene Voorwaarden te hanteren.

Dhr. Erades stelt dat contracten en Algemene Voorwaarden twee losse zaken zijn.

De voorzitter vraagt om een reactie van Energie-Nederland.

Mevr. Wassenaar licht toe dat alle leden van Energie-Nederland verplicht zijn om haar Algemene Voorwaarden te hanteren. Dat is statutair vastgelegd. Ook niet-leden hanteren over het algemeen die Algemene Voorwaarden, vaak zelfs letterlijk. De leden van Energie-Nederland mogen geen syllabe afwijken, waar dat niet uitdrukkelijk in de Algemene Voorwaarden is opgenomen. Niet-leden mogen dat wel. De Algemene Voorwaarden maken deel uit van de vergunning die een leverancier heeft.

Dhr. Erades benadrukt dat Anode Energie – die is aangesloten bij VOEG – een vergunning met eigen Algemene Voorwaarden heeft.

Mevr. Wassenaar wijst erop dat iedere vergunninghouder de Algemene Voorwaarden ter goedkeuring heeft moeten voorleggen aan de Energiekamer.

Dhr. Swinkels merkt op dat zijn organisatie is aangesloten bij Energie-Nederland en dus ook de Algemene Voorwaarden van Energie-Nederland hanteert. Een groot aantal leden van de VOEG hanteert ofwel diezelfde Algemene Voorwaarden ofwel eigen aangepaste Algemene Voorwaarden. Normaal gesproken worden Algemene Voorwaarden niet steeds gewijzigd. Bij de vergunningprocedure moeten de Algemene Voorwaarden worden voorgelegd aan de Energiekamer. Hij gaat ervan uit dat er dan dus geen onredelijk bezwarende zaken in staan. Hij kan zich wel vinden in het standpunt van Anode Energie. Het zou moeten voldoen dat men Algemene Voorwaarden hanteert die bij de vergunningprocedure ter beoordeling aan de Energiekamer zijn voorgelegd. Als het op elementaire zaken in negatieve zin zou afwijken voor de consument, gaat hij ervan uit dat dit al bij de vergunningverlening aan de orde zou zijn gekomen.

Mevr. Van Oorspronk brengt ter sprake dat zowel de netbeheerders als de leveranciers zich moeten aansluiten bij een laagdrempelige geschillencommissie. Dat zijn in dit geval de geschillencommissies van de Stichting Geschillencommissies voor consumentenzaken. Die eisen o.a. dat de leden van Energie-Nederland, maar ook de netbeheerders aangesloten bij Netbeheer Nederland, gebruik maken van de model Algemene Voorwaarden die zijn overeengekomen met de Consumentenbond. Als partijen zich aanmelden voor de geschillenregeling terwijl zij geen lid zijn van Energie-Nederland of Netbeheer Nederland, zullen zij voorwaarden moeten hebben die voor de consument niet in ongunstige zin afwijken. Als ze wel in ongunstige zin afwijken, is de geschillencommissie niet bevoegd.

Dhr. Erades voert aan dat de voorwaarden van Anode Energie in positieve zin afwijken. Ook daarin kan men zich onderscheiden in de markt.

De voorzitter vraagt of Anode Energie aangesloten is bij de Geschillencommissie Energie en Water.

Dhr. Erades antwoordt bevestigend. De geschillencommissie hanteert inderdaad de Algemene Voorwaarden van Energie-Nederland. Omdat Anode Energie afwijkende voorwaarden heeft, kijkt de geschillencommissie naar de Algemene Voorwaarden van Energie-Nederland.

Mevr. Van Oorspronk bestrijdt dat dit het geval is. Als de Algemene Voorwaarden in gunstige zin afwijken, kijkt de geschillencommissie daar zeker naar.

Dhr. Erades stelt dat er in het geval van ‘in gunstige zin afwijken’ ook geen sprake zal zijn van een geschil.

De voorzitter is van mening dat de zaak van twee kanten bekeken kan worden. Enerzijds kan men stellen dat men de vrijheid moet hebben om eigen Algemene Voorwaarden te hanteren, zolang die vergelijkbaar zijn met die van Energie-Nederland. Anderzijds kan men zich afvragen wat het bezwaar is om de Algemene Voorwaarden van Energie-Nederland te hanteren, anders dan de mogelijkheid om onderscheidend te zijn.

Dhr. Erades licht toe dat Anode Energie de Algemene Voorwaarden van Energie-Nederland niet op alle punten helder vindt.

De voorzitter vraagt of dhr. Erades concrete voorbeelden kan noemen van punten die Anode Energie een doorn in het oog zijn.

Dhr. Erades antwoordt dat hij op dit moment geen concrete punten kan noemen. Er zijn enkele passages die Anode Energie minder duidelijk vindt of waar ze het niet mee eens is. In de eigen Algemene Voorwaarden is op die punten verheldering gegeven of is een minder strenge voorwaarde opgenomen. Als leverancier moet men de vrijheid krijgen om zich ook daarin te kunnen onderscheiden. Het opleggen van Algemene Voorwaarden is uniek voor deze sector. In andere sectoren vindt dat niet plaats.

De voorzitter concludeert dat Anode Energie principieel tegen het overnemen van de Algemene Voorwaarden van Energie-Nederland is. Anode Energie ziet het voeren van eigen Algemene Voorwaarden als een manier om zich te onderscheiden. Zij geeft dhr. Erades in overweging om in de schriftelijke zienswijze van Anode Energie concrete voorbeelden uit de Algemene Voorwaarden van

Energie-Nederland te noemen, waartegen men bezwaar heeft. De NMa kan die punten dan in haar overweging meenemen.

De voorzitter stelt het *vijfde* discussiepunt in zake de incassokosten aan de orde. Zij vraagt of Anode Energie dit punt nader wil toelichten.

Dhr. Erades is van opvatting dat de incassokosten thuishoren in de Algemene Voorwaarden of in de veelgestelde vragen. Anode Energie wil de incassokosten niet in het contract opnemen. Dit geldt des te meer als het een punt zou zijn om voor een bepaalde leverancier te kiezen. Het lijkt hem geen goed middel om een vergelijking tussen leveranciers te maken. Hij zou niet willen dat een klant voor Anode Energie kiest omdat de incassokosten lager zijn. Hij heeft liever dat ze dan maar naar een andere leverancier gaan.

De voorzitter vraagt of Energie-Nederland kan toelichten waarom de incassokosten in het Modelcontract zijn opgenomen.

Mevr. Wassenaar licht toe dat het tarieven zijn waarin de leveranciers kunnen verschillen. Hoewel het niet het eerste punt zal zijn waarop een klant zijn keuze zal baseren, kan het wel degelijk meespelen. Netbeheiderskosten zullen zeker niet bij een keuze meespelen, maar die moeten toch ook worden opgenomen in het Modelcontract. De incassokosten horen er volledigheidshalve gewoon bij.

De voorzitter vraagt of Energie-Nederland met name naar de volledigheid kijkt.

Dhr. Jonker licht toe dat het om de volledigheid gaat vanwege de vergelijkbaarheid. De vergelijkbaarheid is het grootste goed. Het is dan relevant om alle onderdelen die daartoe een bijdrage leveren ook expliciet in de essentialia op te nemen.

Dhr. Erades voert aan dat er volgens hem geen andere sectoren zijn waarin de incassokosten worden weergegeven in het Modelcontract.

Dhr. Jonker beaamt dat dit het geval is. Er zijn echter geen andere sectoren die überhaupt een Modelcontract hebben.

Dhr. Erades merkt op dat Anode Energie er in principe ook tegen is dat er een Modelcontract voor de energiesector komt. Een klant weet wel waar hij de incassokosten moet vinden, namelijk bij de Algemene Voorwaarden of bij de veelgestelde vragen. Als het onduidelijk zou zijn of als er sprake zou zijn van kleine lettertjes, zou Energie-Nederland een punt hebben. Dit is echter niet aan de orde.

Dhr. Jonker stelt dat de sector als geheel het nooit eens is geweest met het idee dat er een Modelcontract moet komen. Het is echter een politiek gegeven. Er is gezocht naar een optimale oplossing die voor alle partijen acceptabel is. Anode Energie zou met haar bezwaarpunten beter kunnen aankloppen bij de politiek.

Mevr. Wassenaar wijst erop dat de consequentie van het voorstel van Anode Energie voor het Modelcontract zou zijn dat ook de veelgestelde vragen geüniformeerd moeten worden. Dit zou zeer onwenselijk zijn.

Dhr. Erades merkt op dat de incassokosten verplicht moeten worden weergegeven in de Algemene Voorwaarden en/of de veelgestelde vragen. Dat is z.i. geen punt van discussie. De gedachte dat klanten gaan vergelijken op het punt van de incassokosten schrikt Anode Energie af.

De voorzitter stelt het *zesde* discussiepunt aan de orde. Het betreft de oproep die is gedaan om ook de tarieven op een uniforme manier weer te geven. Hoe zijn de ontwikkelingen op dat punt in de sector?

Dhr. Swinkels merkt op dat de VOEG van mening is dat het weergeven van de tarieven op een uniforme wijze eigenlijk het startpunt had moeten zijn van de discussie over de vergelijkbaarheid. In de politiek, en soms ook bij de toezichthouder, bestaat een beetje verwrongen beeld over wat de gemiddeld geïnformeerde consument nodig heeft om een goede vergelijking te maken tussen partijen. Op het moment dat men uniformering gaat eisen tot in de diepste krotten van het contract maakt dat de zaak er niet duidelijker op. Het zorgt alleen maar voor meer pagina's. Dat geldt bijvoorbeeld ook voor de Algemene Voorwaarden die de sector hanteert. VOEG vindt die enorm uitgebreid, waardoor men direct het stempel krijgt dat de hele sector zich bedient van kleine lettertjes. Het probleem is echter dat als men de Algemene Voorwaarden op lettertype 12 zou uitdraaien, men een groot aantal pagina's naar de klanten zou moeten sturen. Ten aanzien van dit punt is nog veel te winnen. Spreker

weet dat er op dit moment een brief van de Energiekamer bij Energie-Nederland ligt. Op dit punt spreekt hij niet namens VOEG. In de brief wordt ook gesproken over de weergave van tarieven op websites van energieleveranciers. Het kan een goed startpunt zijn om eens met de Energiekamer te spreken over die weergave van tarieven en de wijze waarop de Richtsnoeren NMa informatieverstrekking energieleveranciers aan consumenten daarmee omgaan. Er moet heel veel informatie aan de consument worden overhandigd, terwijl het wellicht beter en transparanter zou zijn als de informatie meer zou worden geaggregeerd. Afsproken zou moeten worden hoe de tarieven door iedereen weergegeven moeten worden. Op die manier valt er veel te winnen ten aanzien van de vergelijkbaarheid in de sector. De discussie hierover staat overigens los van de discussie over het Modelcontract.

De voorzitter vraagt of er nog opmerkingen zijn over dit onderwerp.

Dhr. Erades vindt het weergeven van tarieven met en zonder regiotoeslag een verwarrende manier die aan de sector wordt opgelegd. Feitelijk gaat het gewoon om een gasprijs. Als men de tarieven wil vergelijken, kan men er beter één gasprijs van maken. Het apart vermelden van de regiotoeslag moet worden geschrapt. Hij vergelijkt het met de kWh-prijs. Op die manier wordt het veel duidelijker.

Dhr. Swinkels brengt naar voren dat de VOEG – en naar hij aanneemt ook Energie-Nederland – behoorlijk ongelukkig is met het regiosysteem dat Gas Transport Services hanteert. Dat systeem maakt het er voor de leveranciers, en dus ook voor de consument, niet duidelijker op. Er is overeengekomen dat in het Modelcontract richting de consument de gasregio wordt weergegeven. Dat is een belangrijke stap naar meer duidelijkheid. Maar aan de andere kant zegt het begrip gasregio de gemiddelde consument niets. In de discussie over de tariefweergave zullen ook partijen als Gas Transport Services en de regionale netbeheerders een rol moeten spelen. Bekeken moet worden hoe de tarieven zo kunnen worden weergegeven, dat de gemiddelde consument begrijpt wat hij waarvoor betaalt, zonder dat dit tot in het kleinste detail uitgesplitst hoeft te worden.

De voorzitter constateert dat er twee verschillende opvattingen zijn. De VOEG wil het inzichtelijk maken terwijl Anode Energie de regiotoeslag niet afzonderlijk vermeld wil hebben, maar wil uitgaan van één gasprijs.

Dhr. Erades wijst erop dat leveranciers gewoon kunnen plussen en minnen met de regiotoeslag en het vaste deel in de gasprijs. Er zit geen relatie tussen de regiotoeslag en de prijs. Men kan bijvoorbeeld het vaste deel verhogen en de regiotoeslag verlagen als men denkt dat dit gunstiger overkomt bij de consument. Als men duidelijkheid wil, zal men dit moeten verbieden. Hij wil één vaste prijs voor gas per m³ hanteren en niet een tarief bestaande uit twee losse delen.

Dhr. Jonker merkt op dat het gaat om de vrijheid in de markt. Hij sluit zich aan bij dhr. Swinkels dat men in de sector een discussie moet voeren over complexe structuren die de sector nog uit het verleden kent. In de discussie over het Modelcontract is – gegeven de werking van de markt – gekeken naar de beste manier om de prijzen uiteindelijk voor de klant vergelijkbaar te maken. Zeker voor grotere partijen die met grote moeilijk aanpasbare systemen werken, is het niet zo eenvoudig – hoewel dit wel zo lijkt – om de gasregio te noemen. Er zijn dus nog partijen in de markt waarvoor het niet mogelijk is om alles door te vertalen naar de eindgasprijs. Die partijen hebben zich echter – in nauw overleg met de Energiekamer – ook geconformeerd aan de afspraak te bezien of het op korte termijn mogelijk is om uiteindelijk eindprijzen te laten zien waarin de gasregio is verwerkt. Hoe het momenteel in de sector werkt, is een gegeven waarmee men te maken heeft.

Dhr. Swinkels wijst erop dat het door dhr. Erades naar voren gebrachte punt in principe reeds is opgelost in de Richtsnoeren NMa informatieverstrekking energieleveranciers aan consumenten. Daarin is geregeld dat men in ieder geval all in prijzen moet communiceren. Dan maakt de verhouding tussen vaste prijs en regiotoeslag minder uit. Het gaat er juist om dat het misschien handiger is dat er meer wordt geaggregeerd. Als iedereen dat op uniforme wijze doet, komt dat de vergelijkbaarheid alleen maar ten goede. Deze discussie dient in een later stadium te worden gevoerd.

De voorzitter merkt op dat de hoorcommissie een aantal vragen heeft voorbereid. Zij geeft hiervoor het woord aan dhr. Cordeweners.

Dhr. Cordeweners stelt vast dat een aantal vragen die de hoorcommissie had voorbereid – bijvoorbeeld over de gasregio – reeds in de discussie aan bod zijn gekomen.

Een vraag die nog niet is beantwoord, betreft het aanbieden van het Modelcontract aan zakelijke kleinverbruikers. Hoe kijken andere partijen hier tegenaan? In het voorstel van Energie-Nederland wordt ten aanzien van een aantal onderwerpen aangegeven dat het probleem zich vooral voordoet bij afnemers met significante volumes. De risicoprofielen zijn daar – aldus Energie-Nederland – anders. Zou Energie-Nederland dit nader willen toelichten?

Mevr. Van Ingen licht toe dat Energie-Nederland heeft aangegeven dat het niet wenselijk is dat met deze voorwaarden de kleinzakelijke verbruikers met grote volumes worden bediend. Van leden die hiermee te maken hebben, heeft zij begrepen dat dit betrekking heeft op de opzegtermijn, namelijk dat men te allen tijde weg kan. Het kan problematisch zijn dat een klant met een behoorlijke vraag – waarvoor men moet inkopen – met een korte opzegtermijn weg zou kunnen.

Dhr. Jonker vult aan dat het niet zo is dat Energie-Nederland het Modelcontract niet aan die partijen wil aanbieden. Het gaat om het kanaal waarlangs het wordt aangeboden. Als een leverancier via het consumentenkanaal het Modelcontract aanbiedt, wordt hiermee in ieder geval de doelgroep bereikt waarvoor het in principe ook is bedoeld. Zakelijke kleinverbruikers die dit Modelcontract ook willen, kunnen zich ook bij dat kanaal aanmelden. Zij zijn formeel een kleinverbruiker en dus kunnen zij ook zo'n contract afsluiten. Het wordt alleen niet via de zakelijke sites aangeboden. Als een kleinzakelijke klant zakelijk behandeld wil worden, hoort daar niet het Modelcontract bij. In het geval een kleinzakelijke klant zichzelf niet zo zakelijk vindt, kan hij zich aanmelden via het consumentenkanaal. Hij kan dan in aanmerking komen voor het Modelcontract.

De voorzitter vraagt of betrokkene het dan ook gewoon krijgt en dat het enige verschil met consumenten is dat het niet actief aan de doelgroep wordt aangeboden.

Dhr. Jonker antwoordt bevestigend.

De voorzitter geeft gelegenheid tot het maken van opmerkingen in laatste termijn. Uiteraard hebben partijen nog de gelegenheid om in een schriftelijke zienswijze nog punten aan te scherpen.

Mevr. Van Ingen vindt dat er een goede discussie is gevoerd. Zij herkent de door Anode Energie en de VOEG naar voren gebrachte aandacht voor de marktwerking en de diversiteit van partijen. Het proces is gevoerd vanuit de wens van de politiek. Getracht is om dit te rijmen met de markt waarin partijen zich bevinden. Dit heeft tot compromissen geleid. Energie-Nederland hoopt dat hiermee aan beide zijden recht is gedaan. Zij kijkt uit naar het uiteindelijke besluit van de NMa.

Mevr. Van Wijngaarden zou het prettig vinden als er meer duidelijkheid komt over de planning van het Modelcontract. De goede wil is er, maar soms lopen plannings uit. Voorts pleit zij er nogmaals voor dat er een regeling komt waardoor men er zeker van kan zijn dat het Modelcontract vanaf 1 april 2013 zodanig is aangepast dat ook het gedeelte over de netbeheerder – de ATO, de Algemene Voorwaarden en de tarieven van de netbeheerder – goed geregeld is in het contract.

De voorzitter vraagt of met 'de planning van het Modelcontract' wordt bedoeld op het besluit van de NMa of op de invoeringsdatum van het contract.

Mevr. Van Wijngaarden doelt met name op de inwerkingtreding van het contract en het tijdstip waarop een eventuele wijziging kan worden doorgevoerd.

Dhr. Erades is van mening dat dit tijdstip zou moeten samenvallen met de implementatie van het Leveranciersmodel. Beide zaken kunnen dan in één keer worden meegenomen. Hij weet niet in hoeverre dit Modelcontract nog dit jaar doorgevoerd moet worden.

De voorzitter stelt dat er nogal wat druk op de ketel staat. Zij verwijst naar haar eerder gemaakte opmerking over de planning. Uiteraard moet eerst worden gekeken naar de schriftelijke zienswijzen.

Dhr. Erades wijst erop dat er dit jaar en volgend jaar sprake is van veel veranderingen. Kleine partijen hebben het daar moeilijk mee aangezien het veel organisatie met zich meebrengt. Het tegelijkertijd kunnen aanpakken van zaken is fijn voor kleine leveranciers.

De voorzitter heeft hiervoor begrip. Wat het proces betreft, zal nu eerst de einddatum voor het indienen van schriftelijke zienswijzen moeten worden afgewacht. Vervolgens moet worden bekeken op welk moment het besluit ten aanzien van de vaststelling van het Modelcontract kan worden genomen.

Zij heeft hiervoor reeds een tijdsindicatie gegeven. Ook zal bekeken moeten worden of er dan al iets gezegd kan worden over het tijdstip van de inwerkingtreding van het Modelcontract. Na 7 maart a.s. zal hierop bij betrokken partijen worden teruggekomen. Dat doet recht aan de duidelijkheid die voor iedereen van belang is. De hoorcommissie heeft er goede nota van genomen dat daarover wensen bestaan.

Zij komt tot een afronding van de hoorzitting.

Van de hoorzitting wordt een verslag gemaakt, dat betrokkenen binnen twee weken zal worden toegestuurd. Commentaar op de redactie van het verslag leidt niet tot wijziging ervan, doch wordt toegevoegd aan het dossier. De mogelijkheid om commentaar te leveren op de redactie van het verslag is niet bedoeld om nieuwe inhoudelijke punten op te brengen. Het verslag wordt openbaar gemaakt op de website van de NMa.

Zij dankt de aanwezigen voor hun komst en inbreng, en sluit de hoorzitting.
